

Harry ROSS

VERSURI DE MARTIE

CREDINȚA

Credința în Cel de Sus
Ne-a îndepărtat credința în Om
Cu ochii lipiți de cer,
Nu ne vedem semenul de lângă noi.
Rugându-ne Domnului,
Disprețuim pe cel de alături
Frăția de altădată
A pălit în fața Creatorului
Învelit în ceață și fum
Lumea s-a convertit la credință,
Nu din convingere,
Ci de teama pedepselor divine

Trebuie să coborâm pe pământ,
Să ne întoarcem la noi înșine
Să ne dăruim stimei
Și iubirii aproapelui!

Puterea cea mare este aici,
În noi,
În voința și sentimentele noastre
Dovadă sunt copiii care se nasc și
cresc,
Florile care înfloresc,
Omul care cu mintea și forța brațelor
A prefăcut Terra într-un rai sublim.
Omul este unicul creator al bucuriei,
Al fericirii și al iubirii între pământeni.
Aici e căminul și viitorul nostru
Aici sunt pașii care ne vor duce...
La mereu și mereu la mai bine

Vom cinsti dumnezeirea,
Ca pe un simbol al Genezei,
Dar ne vom închina
Cu pioșenie în fața omului,
Fratele și Domnul nostru.

OMUL

Nimic nu-i mai presus decât omul
El e sămânța, el e și rodul
Tot în el stau rânduite
Lumina și focul,
Ghinionul și norocul
El creează și tot el demolează
Pustiit de dor, își trăiește viața
În Re Major...

Omul e cânt și poezie,
Patimă și frenezie
El urcă și coboară,
Aleargă și zboară
Nimic din ce-i omenesc
Nu-i este nefiresc!
Poate fi umbră și senin
Nebunie și sublim
Pământul se-nvârte în jurul său
Visul, și fantezia
Se revarsă ca un râu.

Fără om, totul ar fi
Cenușiu, nisip și piatră
Plus câinii care
În pustie latră.

DUELĂM

Duelăm cu timpul
Pentru ore și secunde
Duelăm pentru viața netrăită
Și noaptea nedormită

E nedrept ca omul,
Suveranul acestei planete
Să fie supus capriciilor vremii,
Să suporte goana nebună a anilor,
Urmele rănilor încrestate
În sufletele celor care
Și-au pierdut pe cei dragi.

Duelăm neostoit
Pentru a recupera timpul pierdut
În zilele cenușii
Și în orele fără somn.

Victoria va veni
Justiția timpului...
Va muri.

NUMAI SPIRIT

Fi-vom oare vreodată numai spirit
Piramide în dulcele univers al nimănui?
Veni-va ziua să reclădim lumea din
temelii?
Putea-vom trăi fără materie,
Acționa liberi, fără porunci și
constrângeri de niciun fel?
Nu avem nevoie de trup, de boli și legi
sufocante
De bani murdari și haine rupte
Vom trăi din idei și priviri, din plăceri și
iubiri.
Mai liberi decât păsările cerului,
Decât arborii pădurii, decât apele
învolverate.
Regele Spirit domina-va lumea
Acompanied de imnurile pline de grație
ale îngerilor din ceruri.
Să dea Dumnezeu ca visul acesta să se
împlinească
În plenitudinea sa omenească!

OCHII CARE SCRIU

Cu un ochi scriu,
cu altul gândesc
La ceva omenesc
Tot timpul mi-e teamă
să nu greșesc.
Mai nou, mă poticnesc
În fiecare frază
Căci una vreau și alta scriu!
Cred că turnul Babel
E în capul meu
Poate n-ar trebui să mai scriu
Să tac în pustiu...
Să uit de orice gând,
Și să mă las dus de vânt
Ori să construiesc din nisip castele,
Așa cum făceam în copilăriile mele,
Când nu știam să scriu
Căci alfabetul era doar în viitorul meu.

PARCĂ

Sunt viu și parcă nu-s
Cineva m-o fi răpus?
Ochii-mi privesc în gol,
Ciudat de nefiresc
Gândul gândește la ce?
Simt că plutesc în nori
Pe un singur picior
Nu înțeleg, este oare fantezie
Ori mă calcă moartea vie?

Harry ROSS
martie 2017
Israel